

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

DE DIJOURS A DIJOURS

LAS FESTAS REPUBLICANAS

ERA donar una idea complerta de la estancia de n Salmerón a Barcelona, contant tots els incidents i detallant tots els esbequis y homenajes de que ha sigut objecte, no ns bastaria de bon tros ni mitja dotzena de números de LA CAMPANA DE GRACIA: ens fora menester escriure un voluminós llibre. Las condicions especiales de nostre senmanari ns obliga a fer obra de condensació.

Preparatus

Se degueren a las iniciativas brillants del incansable Lerroux associat al Sr. Corominas, President de la Junta municipal y al Sr. Junoy, y contant ab la cooperació

L'arribada

Difficil fora pintar l'aspecte que oferia en tota la seva llargada la barana de la vall del carrer de Aragó, atapahida de gent que la convertiren en una especie de tribuna pera esperar el pas del tren que conduhia a n Salmerón: més difícil encare descriure l'animació extraordinaria de la gentada immensa que omplena la encintada del baixador del Passeig de Gracia. Quina alegría y quina espectació, y quin ardor en mitj de aquella maror, en que tothom pugnava pera veure arribar al apóstol!

Quan aquest aparegué y lográ instalarse en el carruatje que se li tenia preparat, ab sa figura arrogant, ab son rostre expressiu, en el qual la virilitat del pensament se barreja ab la dolçura y la benevolensa, ressoná un alarít immens d'entusiasme, que ja no havia de cessar en la mitja hora llarga que durá l'transit desde l'baixador fins al Hotel Colón. La multiitut ho omplena tot: els pedrissos, els arbres del Passeig y ls balcons de las casas. Tothom aplaudía y aclamava al jefe de la Unió republicana, que seguía pausadament, Passeig avall, rodejat de milers y milers d'entusiastas. Una colossal onada de generació semblava endursen com una barqueta aquell carruatje, desde l' qual l'hoste ilustre de Barcelona, emocionadíssim, saludava al poble que li té confidada la seva representació. May s'havia vist una recepció més grandiosa y al mateix temps més cordial. Las autoritats havían prohibít l'ostentació de banderas y símbols... No eran necessaris. L'espectacle guanyá en caràcter imponent lo que hauria tingut de pintoresch. Lo que constituheix aparat, ls monárquichs s'ho guardan per ells, el monopolisan, y fan bé: ¿cóm quedarían si haguessin de prescindir de tots els postissos enlluernadors?

De manera que ab la seva prohibició acentuaren en-

Plassa de Catalunya, atapahida de gent, oferia un aspecte marvellós. La riuhada al desembocar en la Plassa s'havia transformat en un liach seré com els de la lliure Helvecia. Més de 100 mil personas se congregaren al peu del allotjament, esperant ansiosas qu' en Salmerón aparequés en la tribuna. La seva presencia sigué saludada ab un fragorós aplauso y un clamoreig aixordador, y en un instant se feu un silenci imponent. Era ell, el gran tribuno, el venerable apóstol de las ideas progressivas qui anava a parlar.

Ab veu vibrant y ab accent reposat y seré, pronunciá un discurs admirable, curt per la seva duració, trascen-

de Barcelona y de tot Catalunya. N'hi havia passa de 150, algunas de ellas luxosas, ricas y de gran valor artístich. A *Fraternidad* s'hi donaren cita las comissions de fora. Transcorregué el día en una continua fraternisació.

A la tarde, en Salmerón s'hi presentá, rebent afablement, un per un, a tots els representants dels Ajuntaments republicans de Catalunya que s'trobavan en el local. Pera tots tingué paraulas d'afecte, pera tots frases alentes doras. Sigué aquell un espectacle de franca cordialitat democrática, que res tenia que veure ab las etiquetas y ls envaraments de las recepcions cortesanas.

Ayres republicans

Ab una sola bufada que ho ha agafat de ple a ple,

de tot alló de llavors, mireu qué n' ha quedat: ¡rél!

dental pel seu alcans: el discurs que se n podria dir del agrahiment y de l'esperansa: agrahiment al poble que l' feya objecte de tan superba demostració; esperansa en ell, per l'ajuda que ha de prestarli, en sas lluytas contra la reacció y contra ls obstacels tradicionals que impedeixen que un poble perfectament capacitat pera l'exercici del govern més lliure, pugui realisar els seus destins en bé d'España.

Pochs moments després la massa popular se dispersava, contenta, satisfeta, plena l'ánima de aquells alentadors conceptes. La circulació pública per un moment interrompuda s' restablía. Els rems de guardia civil se retiravan, y ab ells els agents de l'autoritat que no tingueren de intereny en res, ni fer a ningú la més mínima observació.

Tothom encomiava la conducta correcta del poble republicà de Barcelona. Els periódichs, fins els més reaccionaris, els que no s'treuhen may de la boca los *saturnales* del 73, reconeixían que la recepció dispensada a n Salmerón havia sigut un mode'o d'ordre, de serietat y de respecte.

Ab un sol acte quedava desvanecuda l'infame llegenda de falsas imputacions, ab que s'ha procurat estamordir a determinadas classes socials.

Tampoch els monárquichs ne poden tastar d'aquest plat espiritual, tan nutritiu per l'ánima republicana.

La gira del Coll

Es la tercera que se celebra en poch més de un any y mitj, y ha sigut la més hermosa, la més animada de totes. Desde l'matí a las cinch de la tarde del diumenje sigué aquella montanya l'teatro de un esclat d'alegría popular.

Magnífich era l'aspecte que presentava ab sos vistosos pabellóns alsats a competencia per diverses entitats republicanas, en els quals s'hi expenían tota mena de comestibles; ab un sens ff de banderas y estandarts que oferían preciosas notas de color; ab la formació aquí y allá y per tot arreu de rodones que menjavan y bevián ab regalada franquesa; ab el formigueig continuu de la gentada, que omplía tots els camins afluentes al lloch del aplech republicà; ab el so de tota mena de instruments, guitarras, bandurrias, acordions y orgas, sobresortint de tant en tant l'espiguet de una que altra corneta d'ordres, anyoradissa de l'hora desitjada en que l'poble realisi las sevas reivindicacions.

Y gent de totes las condicions socials; el barret y la gorra, l'americana y la brusa confosas y agermanadas en una mateixa alegría encesa en els cors y radiant en la naturalesa. Y familias enteras esp'ayantse, com sab esplayarse l'poble catalá, comedidament, sense perdre may els sentits. Ni una dispuete, ni una qüestió ni un regany, ni una queixa, ni una mala paraula. Y sobre tot, ni un sol borrarxo.

Aquí una rodona, y al mitj un orador enaltint els idea's republicans; allá unas quantas parellas entregant-se als goigs de la dansa: de repent sonan las grallas y ls Xiquets de Valls alsan en un instant un ferm castell.

Desde las primeras horas del matí, se trobavan en aquell siti l'incansable Lerroux y altrás personalitats

entusiasta del partit de Barcelona y de totes las poblacions de Catalunya. Un programa senzill, expansiu, popular, democrátich, franech com el caràcter republicà fou el que s' combiná ab notable acert, cumplintse puntualment, al peu de la lletra. Pera la seva realisació s'contava ab la moneda que té més estima: l'entusiasme sincer del poble.

No poden ni podrán explotarlas may aquestas minas d'or pur els Comillas, ni els magnats al servey de la monarquía.

care més el contrast que l'poble republicà pretenía establir. La multiitut immensa que acudí a rebre a n Salmerón no hi aná pera veure un corteig lluhit; hi aná serzillament per aclamar al home que simbolisa las sevas aspiracions y condensa las sevas esperansas redemptoras. Salmerón es la República, y la República es sobria.

Arribat l'ilustre viatjer al Hotel Colón, l'immensa

En Lerroux, que ni un moment se separá de la massa popular, mentres en Salmerón rebía ls homenajes de un gran número de representacions de Barcelona y de tot Catalunya, se n enduyá a una gran part dels que s'trobavan en la Plassa de Catalunya, cap a *Fraternidad republicana*, electrisantos allí ab la seva paraula ardoro-a.

Durant tot el día *Fraternidad republicana* bullía de animació. Las parets del local estavan adornadas ab las banderas y emblemas de las asociaciones republicanas

ENDEVINALLAS

XARADA

Jo coneix una minyona
viva com una dos quatre,
guapa, instruida, elegant,
traballadora, galana,
no mes té una quarta dugas:
es un poch primera quatre,
pro aixó encara la fa sé hermosa.
Pera mí aixó es una gracia;

además, es bona tot
y per xó lector m' agrada.

J. FARRÉS GAIBALT

ANAGRAMA

¡Quina prédica més prédica
la que ha fet mossen Román!
ab veu de tenor de fra
y ab ridículs ademans
de cómic d' última moda,
parlava del gran total
que 'l tot exerceix en l' home
y en la dona per casar.

Diu qu' éll arrenca las fullas
de la ignocencia just quán
aquesta flor va á badarse
al calor del sol gemat

de la joventut bonica.

Diu que si al tenir quinz' anys
las noyas se despedissin
del mon corromput, nefast
al cel hi hauria mes lleno
d' angelets angelicals.

J. COSTA POMÉS

TRENCA-CLOSCAS

D.º PERE P. CUBELL

Carrer Molas
LLEÓ

Formar ab aquestas llettras degudament combinadas
lo títul de tres dramas catalans.

A. CARARACH

GEOGLÍFICH

: : +
I
F I
+
I
× T × T

DOS DE V.

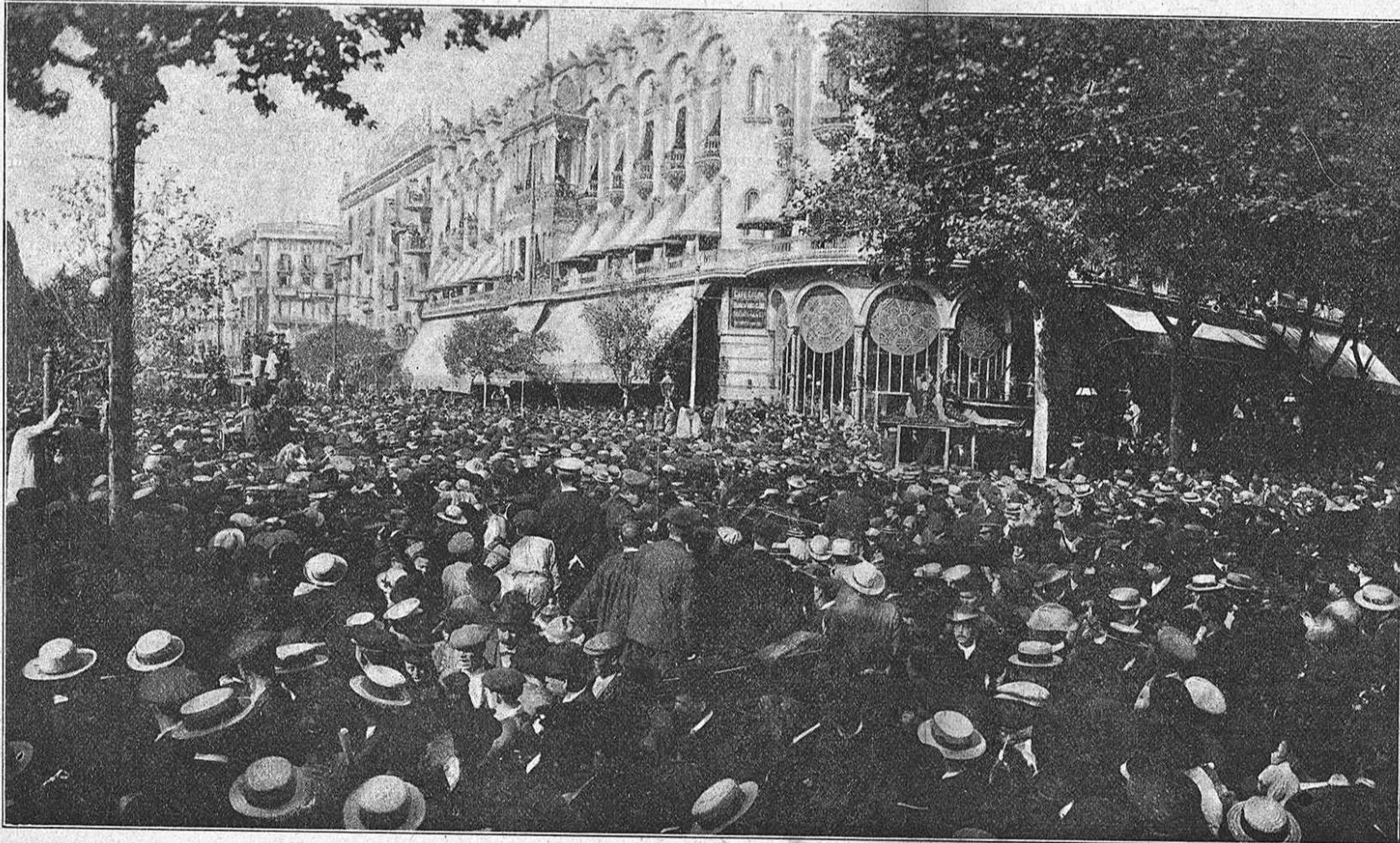
CORRESPONDENCIA

Caballers: A. Roca Coll, J. Roca P., Un que no voi
aygua, Ignocent Aseny, P. Presilla, Un petit republicá,
Pantoja, J. Llevon, Enrich y Maria, A. Aznar, Juan
Comas, M. S. y C., Jaumet M. Vinyals y Capitán Grant:
Ca. ca, ca!

Caballers: Enrich Doménech, Constantino Alberni,
Anton Cararach y Pissarra: Paé! Psé!

Caballer: Retraté de Valls: Gracias.—S. Faló Caba-
nyes: No val.—J. Bosch Romaguera: Potser sí.—A. Bo-
das Ribot: Qui sab!—Luis Targarona: Merçi.—J. Pas-
cual: Veurem.—J. Moret de Gracia: Probablement.—
J. Gili: No va.—Joseph Ventura: No serveix.—J. Mon-
tabliz: Gracias.—Joanet de Gracia: Idem.—J. Costa
Pomés: Molt bé.—F. C. y F., P. Talladas, J. P. V., N.
B. y L., F. G., E. V., J. P. P., J. de J., S. M.: Rebut
tot lo destinat als Almanachs y gracias.—A. R. y V., J.
B., J. A., C. F., F. S. y S., y M. T.: No 'ns possible in-
sertar las cartas que 'ns remeten, per distints motius.—
A. B., F. B. y J. B.: Aniran en la próxima semana.

Arribada de don Nicolau Salmerón á Barcelona

Vista d' un tros de la plassa de Catalunya en el moment en que 'l Sr. Salmerón surt al balcó del seu allotjament.

Avis

Advertim á nostres corresponsals
que 'ns es del tot impossible servir
exemplars del darrer número extr-
ordinari de **La Campana**, agotat
per complert el mateix dia de sa sor-
tida á pesar d' haberse'n fet un ti-
ratje importantíssim.

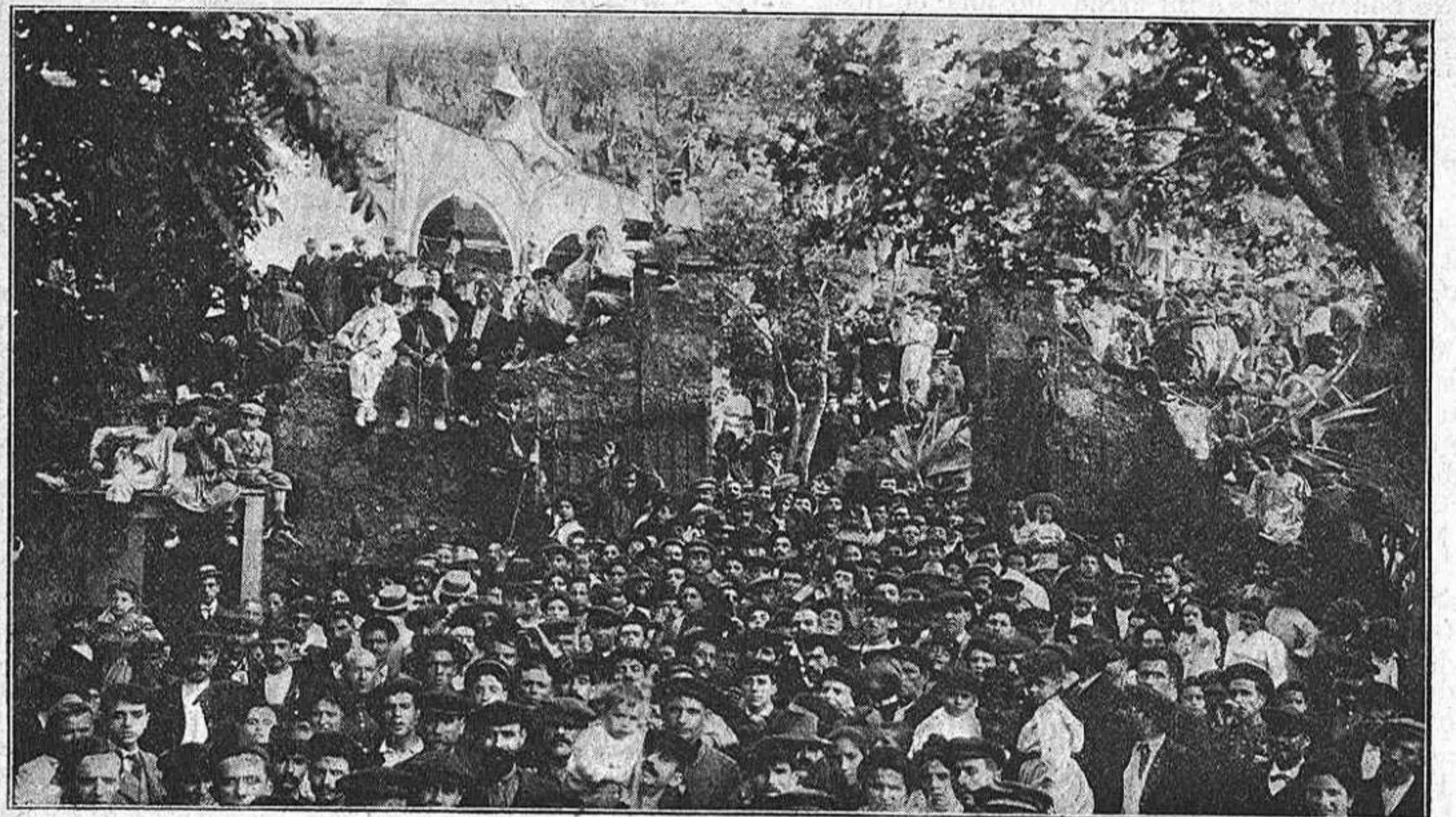
Sense existencias, donchs, del ex-
pressat número y en la impossibilitat
de ferne una nova edició, serveixi
aquest **avis** de contesta á las nume-
rosas cartas de pedido que desde
aquella fetxa venim rebent de casi
totas las poblacions de Catalunya.

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer
del Oim, número 8
Tinta G. Lorilleux y C.º

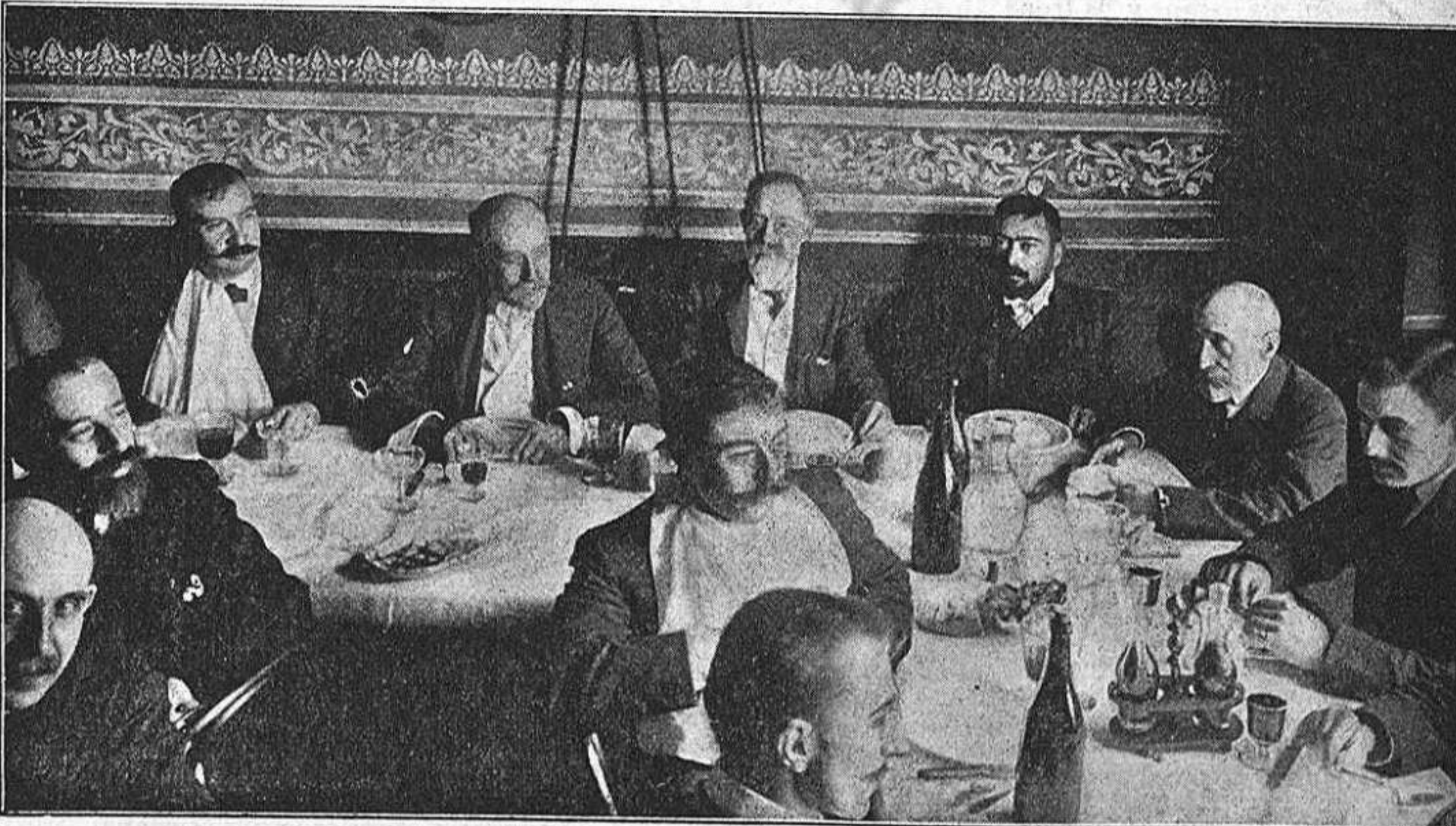
L' aplech republicá al Coll

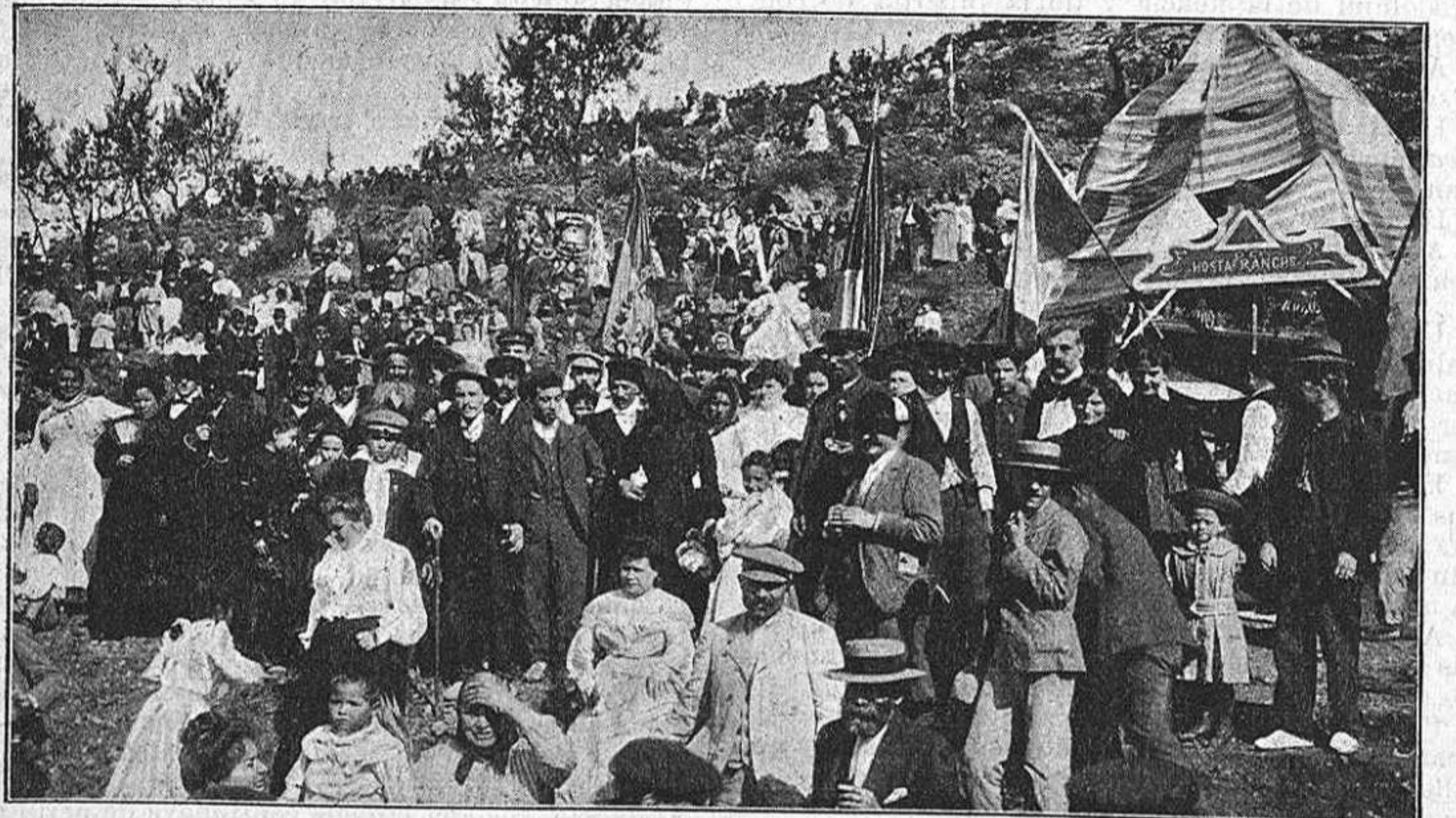
Al peu de la montanya.

Escoltant un discurs.

El senyor Salmerón y 'ls seus companys de taula.

Davant de la cantina del Círcul d' Hostafranchs.